

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

Sectio II. Quæ jura competant patronis, & quam potestatem habeant, vel non habeant in Ecclesiis, vel beneficiis patronatis?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

SECTIO II.

Qua iura competant patronis, & quam potestatem habeant, vel non habeant in Ecclesiis, vel beneficiis patronatus?

§. I.

An competat patronis jus, seu potestas liberè disponendi de Ecclesiis, & iuribus, ac bonis earum, quarum sunt patroni?

Respondetur, nullam eos habere potestatem bona Ecclesiarum, quarum patroni sunt, administrandi, vel de illis disponendi, siue Laici, siue Clerici patroni sint, c. Præterea 4. h. t. & Consil. Trident. sess. 25. cap. 9. De reform. §. Patroni autem, ubi etiam pœna excommunicationis, & interdicti, ac privationis iuris patronatus, in eos statuitur, qui contra hanc prohibitionem agunt: uti & in eos, qui à Laico patrono, sine proprii Episcopi auctoritate, institui se in tali Ecclesia patronata permiserunt, ita ut hic etiam inhabilis sit ad hoc beneficium canonicè acquirendum, in quod per potestatem Laicam intrusus est argum. c. Quisquis 43. De elect. nisi in petitione de vitio intrusionis mentionem fecerit. Videatur etiam c. Relatum 21. h. t. & Trident. sess. 14. cap. 13. De reformat. ac sess. 22. cap. 11. De reformat. ubi plura contra tales patronos Laicos instituentes, aut destituentes, & circa bona Ecclesiarum patronatarum disponentes, statuuntur, ita ut ad patronum talem tantùm præsentare pertineat,

qui postmodum ab Episcopo, si idoneus sit, instituat c. Transmisit 31. h. t. & possit Episcopus etiam repellere præsentationis litteras, in quibus collatorem se vocat patronus, cum in omni iure, maximè inter se differant collatio, & præsentatio, quarum hæc patrono etiam Laico ex indulgentia Ecclesiæ competit, non autem illa, nisi ex speciali fortassis privilegio, quod raro Laicis conceditur.

§. II.

An jus eligendi vel præsentandi competat patrono in Ecclesia collegiata seu conventuali, & quanam iura præter jus præsentandi eidem debeantur?

Patronus quæ talis, quamvis Ecclesiam collegiatam, aut conventualem dotaverit, fundaverit, vel ædificaverit, jus tamen eligendi, aut præsentandi Prælatum in illa Ecclesia non habet, neque consensus illius ante electionem necessariò requirendus est, prout alibi de Laicis jam dictum, & ex o. Nobis 25. h. t. universim patet, (tum quòd Laicis concessa non sint iura spiritualia, prout est electio, tum quòd Clericis Collegiatæ, vel Conventualis Ecclesiæ non debeat invitatus obrudi rector, qui in foro externo iurisdictionem in illos exerceat) nisi in prima fundatione v. g. talis Ecclesiæ, jus nominandi, aut præsentandi Prælatum, siue Rectorem illius Ecclesiæ, patronus etiam Laicus, cum consensu Episcopi, sibi reservasset, vel certè ex privilegio Pontificio obtineat, cum Pontifex etiam Laicis iura spiritualia concedere possit, & multa concedantur ad

ad movendos Laicos, ut ædificent, fundent, aut dotent Ecclesias: & hinc ne præjudicium fiat patrono, non potest facile ipso invito Ecclesia Parochialis, cujus patronus est, erigi in collegiatam.

Competit tamen patronis, qui fundaverunt, dotaverunt, aut ædificaverunt Ecclesiam, primò honor processionis (ut Patrono venienti ad Ecclesiam, clerus obviam processionaliter veniat, eumque excipiat, & ad honoratiorem Ecclesiæ locum deducat, dummodo ratione status hæc talia Personæ illi, seu Regi, aut magno Principi &c. conveniant, quod jus aliqui dicunt jus honorificum. Secundò competit illis, ut aliqui vocant, jus utile, ita ut, si ad inopiam vergat Patronus, ab Ecclesia patronata subsidia moderata ex superfluis Ecclesiæ bonis obtinere debeat. Tertio denique competit etiam illis jus onerosum tuendi, vel defendendi Ecclesiam patronatam, denuntiandi Episcopo, si bona talis Ecclesiæ dilapidentur, aut in alios usus convertantur, quam ex fundatione debeant &c. curandi, ut ædes sacra, & parochiales reparentur, divina officia celebrentur, fundatio impleatur &c.

§. III.

An patronus possit jus patronatûs alienare, vel pensionem aliquam exigere, aut aliud onus seu gravamen imponere Ecclesiis vel beneficiis patronatûs.

Respondetur Patronum non posse propriâ auctoritate, sine consensu Ordinarii, seu Diocesani, jus patronatûs solitariè acceptum alienare, neque

aliquid temporale exigere ab Ecclesia patronata, nisi certa pensio in prima fundatione, cum consensu Episcopi, patrono fuerit reservata. c. Præterea ubi non tantum patronis sub pena excommunicationis, sed etiam illis hæc talia sub eadem pena prohibentur, qui jus advocatiæ in Ecclesia tendunt; quamvis enim jus patronatûs & jus advocatiæ propriè, & distinctè quando, sine distincta jura, sequuntur, tamen etiam in jure æquiparantur, ut etiam *Glossa in cit. c. præterea* v. *in voce vocationis*.

SECTIO III.

De modis, quibus jus Patronatûs, in alium transferri possit.

Quatuor modis transferri hoc jus potest in alios, successione legitima, sive jure hæreditario, translatione, donatione, permutatione, & venditione, de quibus in §. §. seqq.

§. I.

An & qua ratione jus patronatûs per successionem hæreditariam transferri in alios possit?

Ad hæredes patroni, jus patronatûs cum universitate bonorum, quibus annexum est transferri, & quidem tantum Testamento, quam ab intestato, neque solum ad suos hæredes, sed etiam ad extraneos, sive sint mares, sive feminae, ex c. i. h. t. indistinctè loquente, patet. Ex quo jure rectè etiam inferitur, ex hoc Titulo